

området og baneområdet, og det er også derfor, vi ikke ønsker at støtte forslaget. Man er sådan set allerede i fuld gang med at lave noget, som vi synes er bedre.

I Venstre ønsker vi sådan set ikke – og det tror jeg er klart for alle – at begrænse privatbilismen. Vi kan nemlig godt lide, at folk har friheden til selv at kunne vælge deres transportmiddel, uanset om det er kollektivt eller privat, og som sagt ser vi derfor heller ikke denne gang nogen grund til at støtte SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Sidste gang vi havde dette forslag til behandling, brugte vi det meste af tiden på at diskutere roadpricing, og vores helt klare synspunkt er jo, at det ville være en bedre idé at indføre en generel roadpricing i hele Danmark som erstatning for den nuværende grønne ejerafgift, så vi fik noget mere differentieret og provenuneutralt. Men det vil Venstre jo heller ikke være med til.

Hele den diskussion orker jeg næsten ikke at tage igen, fordi den er en bekvem undskyldning for Venstre. Selv om man nedsætter det ene udvalg og den ene syltekrukke efter den anden, er Venstre ikke klar til at lave en ny registreringsafgift, som vi andre gerne vil have af hensyn til miljøet. Men fred nu være med det.

Fru Gitte Lillelund Bech havde en interessant vending. Hun sagde, at uanset hvor mange gange forslaget her bliver genfremsat, og uanset hvordan virkeligheden ser ud, er Venstre bare imod, og det er jo en interessant udtalelse fra en liberal politiker. Det vil altså sige, at selv om Københavns bilister skal sidde i timevis og vente på vejene, vil Venstre sådan set ikke gøre noget som helst. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror ikke, hr. Martin Lidegaard har hørt godt efter, i hvert fald ikke til den sidste del af mit indlæg.

Hr. Lidegaard sidder jo omkring bordet sammen med hr. Walter Christophersen, fru Henriette Kjær og jeg selv og udmønter vores store trafikforlig, og i det forlig tager vi lige præcis fat på trængselsproblematikken på vejene omkring København. Der er udbygning af Holbækmotorvejen, der er udbygning af Køge Bugt-motorvejen, der er den store udvidelse af Motorring 3, som man er i gang med i øjeblikket, og det sker lige præcis for at tage hånd om den trængsels-

problematik, som hr. Lidegaard meget rigtigt rejser. Derfor mener jeg faktisk, vi gør en hel del, og det er hr. Lidegaard også klar over, for han sidder med ved bordet, når vi beslutter, hvad vi skal gøre.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror altså, det er et både-og. Jeg er jo i sagens natur enig i alle de tiltag, vi tager i forligskredsen, men jeg tror, det er et både-og. Når COVI kan regne ud, at en stigning på 5 pct. af trafikken til og fra København vil betyde en stigning på 50 pct. af den tid, man skal sidde i trængsel og vente, får man en idé om, hvor store udfordringer vi står over for.

Det, jeg gerne vil anfægte i fru Lillelund Bechs tankegang, er, at man er bilfjendtlig, hvis man ønsker at skaffe bedre fremkommelighed for bilisterne ved en eller anden form for regulering. Det er for mig at se udtryk for en oldnordisk politik, som jeg kunne forstå at hr. Svend Heiselberg havde, da han var trafikordfører, men som jeg havde troet at en rimelig ung og fremadstormende Venstrepolitiker ville have et andet forhold til. Det er selvfølgelig derfor, jeg ikke forstår logikken, for fru Lillelund Bech ved jo godt, at der foruden investeringerne skal en form for regulering til, hvis problemerne skal løses.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Fra Venstres side er vi selvfølgelig interesserede i at følge udviklingen, både med hensyn til bilisterne og den kollektive trafik i Københavnsområdet, og hvis der kommer et tidspunkt – det mener vi altså ikke er nu, men det kommer måske om 5 eller 10 år – hvor der er behov for at indføre en eller anden form for regulering, er vi da åbne over for at se på det.

Men det, jeg anfægter ved forslaget her, er, at det er en genfremsættelse. Det er et stort set uændret forslag, som vi nu behandler for tredje gang, og jeg synes altså sådan set ikke, at der er kommet meget nyt under solen, siden vi behandlede B 57 i sidste folketingssamling og B 2 i forrige samling. Det er sådan set det, min anke går på: Når der er et så kort interval mellem, at vi behandler forslaget – sidst vi behandlede det, var faktisk i maj måned i år, tror jeg – kan man altså ikke forvente, at vi fra Venstres side bare siger: Ja, nu slår vi til, for det er vi fuldstændig